

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2021. gada 6. maijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Regula (EK) Nr. 765/2008 – Prasības attiecībā uz produktu tirdzniecības tirgus akreditāciju un uzraudzību – Valsts vienīgā akreditācijas struktūra – Akreditācijas sertifikāta izsniegšana atbilstības novērtēšanas struktūrām – Akreditācijas struktūra, kuras juridiskā adrese ir trešā valstī – LESD 56. pants – LESD 102. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pants – Spēkā esamība

Lietā C-142/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione Siciliana* (Sicīlijas reģiona Administratīvās tiesvedības padome, Itālija) iesniedza ar 2020. gada 26. februāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 26. martā, tiesvedībā

Analisi G. Caracciolo Srl

pret

Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione,

Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio,

Accredia – Ente Italiano di Accreditamento,

Azienda sanitaria provinciale di Palermo,

piedaloties:

Perry Johnson Laboratory Accreditation Inc.,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente), M. Safjans [*M. Safjan*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: Ž. Rišārs Delatūrs [*J. Richard de la Tour*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Analisi G. Caracciolo Srl un Perry Johnson Laboratory Accreditation Inc.* vārdā – *S. Pensabene Lioni, avvocato*,
- *Accredia – Ente Italiano di Accreditamento* vārdā – *L. Grisostomi Travaglini un G. Poli, avvocati*,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Russo un E. Feola, avvocati dello Stato*,
- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek, T. Müller un J. Vlácil*, kā arī *T. Machovičová*, pārstāvji,
- Spānijas valdības vārdā – *L. Aguilera Ruiz un M. J. Ruiz Sánchez*, pārstāvji,
- Austrijas valdības vārdā – *A. Posch*, pārstāvis,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Parlamenta vārdā – *L. Visaggio un L. Stefani*, pārstāvji,
- Eiropas Savienības Padomes vārdā – *A.-L. Meyer un E. Ambrosini*, pārstāves,
- Eiropas Komisijas vārdā – *G. Gattinara, L. Malferrari, F. Thiran un P. Rossi*, pārstāvji,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerālvokāta uzklauššanas, izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ [Padomes] Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV 2008, L 218, 30. lpp.), interpretāciju un spēkā esamību.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Analisi G. Caracciolo Srl*, analīžu laboratoriju, kas darbojas kā pārtikas nozares uzņēmumu atbilstības novērtēšanas struktūra Itālijā (turpmāk tekstā – “laboratorija *Caracciolo*”), un *Regione Siciliana* (Sicīlijas reģions, Itālija) par tāda akreditācijas apliecinājuma spēkā esamību, ko minētajai laboratorijai izsniegusi *Perry Johnson Laboratory Accreditation Inc.* (turpmāk tekstā – “*PJLA*”), kas ir struktūra ar juridisko adresi Amerikas Savienotajās Valstīs.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 765/2008

- 3 Regulas Nr. 765/2008 1., 9., 12., 13., 15., 19. un 20. apsvērumā ir noteikts:

“(1) Ir jānodrošina, ka produkti, kas gūst labumu no preču brīvas aprites Kopienā, atbilst prasībām, kas paredz augsta līmeņa aizsardzību sabiedrības interesēm, piemēram, veselībai un drošībai kopumā, drošībai un veselības aizsardzībai darbā, patērētāju aizsardzībai, vides un drošības

aizsardzībai, vienlaikus nodrošinot, ka brīvu preču apriti neierobežo vairāk, nekā to ļauj Kopienas saskaņošanas tiesību akti vai citi attiecīgi Kopienas noteikumi. Tādēļ ir jāparedz noteikumi par akreditāciju, tirgus uzraudzību, trešo valstu produktu kontroli un *CE* zīmi.

[..]

- (9) Akreditācijas īpašā vērtība ir tāda, ka tā nodrošina tehniski kompetentu autoritatīvu apliecinājumu struktūrām, kuru uzdevums ir nodrošināt [..] atbilstību piemērojamām prasībām.

[..]

- (12) Ja Kopienas saskaņošanas tiesību akti paredz atbilstības novērtēšanas struktūru izvēli to īstenošanai, pārrēdzama akreditācija, kā paredzēts šajā regulā, kas nodrošina atbilstības sertifikātu vajadzīgo uzticamību, būtu jāuzskata par vēlamo līdzekli, ar kuru dalībvalstu valsts iestādes visā Kopienā var pierādīt šo atbilstības struktūru tehnisko kompetenci. Tomēr dalībvalstu iestādes var uzskatīt, ka tām ir piemēroti līdzekļi pašām veikt šo novērtējumu. Šādos gadījumos, lai nodrošinātu citu valsts iestāžu veiktās novērtēšanas pienācīgu ticamības līmeni, valsts iestādēm būtu jāiesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm vajadzīgie dokumentārie pierādījumi, ka izvērtētās atbilstības novērtēšanas struktūras atbilst attiecīgajām normatīvajām prasībām.

- (13) Akreditācijas sistēma, kura darbojas atbilstīgi saistošajiem noteikumiem, palīdz stiprināt savstarpēju uzticību starp dalībvalstīm par atbilstības novērtēšanas struktūru kompetenci un to izsniegtajiem sertifikātiem un pārbaūžu protokoliem. Tā stiprina savstarpējās atzišanas principu, un akreditācijas noteikumiem šajā regulā tādējādi būtu jāattiecas uz struktūrām, kas veic atbilstības novērtēšanu reglamentētās un nereglamentētās nozarēs. Aktuālais jautājums ir sertifikātu un pārbaūžu protokolu kvalitāte neatkarīgi no tā, vai tie ir no reglamentētas vai nereglamentētas jomas, un nevajadzētu būt atšķirībai starp šīm jomām.

[..]

- (15) Tā kā akreditācijas mērķis ir dot autoritatīvu apliecinājumu par struktūras kompetenci veikt atbilstības novērtēšanas darbības, dalībvalstis nebūtu jāuztur vairāk nekā viena valsts akreditācijas struktūra un būtu jānodrošina, ka šī struktūra ir organizēta tā, ka saglabājas tās darbības objektivitāte un neitralitāte. Šādām valsts akreditācijas struktūrām būtu jādarbojas neatkarīgi no komerciālajām vērtēšanas darbībām. Tādēļ gadījumos, kad akreditāciju tieši neveic pašas valsts iestādes, ir lietderīgi, ka dalībvalstis nodrošina, ka valsts akreditācijas struktūra darbojas kā valsts iestāde neatkarīgi no tās juridiskā statusa.

[..]

- (19) Konkurence starp valsts akreditācijas struktūrām var radīt šīs darbības jomas komercializēšanos, kas tādējādi nav savienojama ar tās nozīmi kā atbilstības novērtēšanas ķēdes pēdējo kontroles līmeni. Šīs regulas mērķis ir nodrošināt, ka visā Eiropas Savienības teritorijā ir derīgs viens akreditācijas sertifikāts, un izvairīties no daudzkārtējas akreditācijas, kas nozīmē papildu izmaksas bez papildu vērtības. Valsts akreditācijas struktūras drīkst konkurēt savā starpā trešo valstu tirgos, bet tas nedrīkst ietekmēt šo struktūru darbību Kopienas iekšienē, ne arī sadarbību un salīdzinošās pārskatīšanas darbības, ko organizē saskaņā ar šo regulu atzītā struktūra.

- (20) Lai izvairītos no daudzkārtējās akreditācijas, palielinātu akreditācijas sertifikātu pieņemšanu un atzišanu un veiktu akreditēto atbilstības novērtēšanas struktūru uzraudzību, atbilstības novērtēšanas struktūrām būtu jāpieprasa akreditācija valsts akreditācijas struktūrai dalībvalstī, kurā tās veic uzņēmējdarbību [ir reģistrētas]. Tomēr jānodrošina, ka atbilstības novērtēšanas struktūrai spēj pieprasīt akreditāciju citā dalībvalstī gadījumā, ja tās dalībvalstī nav valsts

akreditācijas struktūras vai ja valsts akreditācijas struktūra nav kompetenta veikt pieprasītos akreditācijas pakalpojumus. Šādos gadījumos būtu jāveido attiecīga sadarbība un informācijas apmaiņa starp valstu akreditācijas struktūrām.”

4 Saskaņā ar šīs regulas 1. panta 1. un 2. punktu:

“1. Šī regula nosaka noteikumus tādu atbilstības novērtēšanas struktūru akreditācijas organizācijai un darbībai, kuras veic atbilstības novērtēšanas darbības.

2. Šajā regulā paredzēta arī tirgus uzraudzības sistēma produktiem, lai nodrošinātu, ka tie atbilst prasībām, kas nodrošina augsta līmeņa aizsardzību sabiedrības interesēm, piemēram, veselībai un drošībai kopumā, veselībai un drošībai darbavietā, patērētāju aizsardzībai un vides un drošības aizsardzībai.”

5 Minētās regulas 2. panta 10. punktā “akreditācija” ir definēta kā “valsts akreditācijas struktūras atestācija, ka atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst saskaņotajos standartos noteiktajām prasībām un attiecīgā gadījumā – jebkurām papildu prasībām, tostarp atbilstīgajās nozaru sistēmās izklāstītajām, lai veiktu ipašas atbilstības novērtēšanas darbības”.

6 Šīs pašas regulas 2. panta 11. punktā “valsts akreditācijas struktūra” ir definēta kā “vienīgā struktūra dalībvalstī, kura veic akreditāciju, pamatojoties uz minētās valsts piešķirtajām pilnvarām”.

7 Regulas Nr. 765/2008 4. panta “Vispārīgi principi” 1., 2., 5. un 7. punktā ir noteikts:

“1. Katra dalībvalsts izraugās vienu valsts akreditācijas struktūru.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka akreditācijas struktūra vai dažu akreditācijas pakalpojumu sniegšana nav ekonomiski izdevīga vai lietderīga, tā pēc iespējas var izmantot citas dalībvalsts akreditācijas struktūru.

[..]

5. Gadījumā, ja akreditāciju neveic pašas valsts iestādes, dalībvalstis uztic šīs akreditācijas veikšanu valsts akreditācijas struktūrai kā valsts iestādei un valdības vārdā to oficiāli atzīst.

[..]

7. Valsts akreditācijas struktūra darbojas bez peļņas.”

8 Šīs regulas 5. panta “Akreditācijas darbība” 1. un 3.–5. punktā ir paredzēts:

“1. Valsts akreditācijas struktūra, ja to prasa atbilstības novērtēšanas struktūra, novērtē, vai minētā struktūra ir kompetenta veikt specifisku atbilstības novērtēšanas darbību. Ja to atzīst par kompetentu, valsts akreditācijas struktūra izsniedz to apliecināšu akreditācijas sertifikātu.

[..]

3. Valstu akreditācijas struktūras uzrauga atbilstības novērtēšanas struktūras, kurām tās ir izdevušas akreditācijas sertifikātu.

4. Ja valsts akreditācijas struktūra apliecina, ka atbilstības novērtēšanas struktūra, kura ir saņēmusi akreditācijas sertifikātu, vairs nav kompetenta veikt specifisku atbilstības novērtēšanas darbību vai ir izdarījusi nopietnu savu pienākumu pārkāpumu, šī akreditācijas struktūra saprātīgā laikā var veikt atbilstīgus pasākumus, ierobežojot, apturot vai anulējot akreditācijas sertifikātu.

5. Dalībvalstis nosaka, kādā kārtībā izskata pieteikumus, tostarp, attiecīgā gadījumā, par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas ir iesniegti par akreditācijas lēmumiem vai to trūkumu.”

9 Saskaņā ar minētās regulas 6. pantu “Konkurences aizlieguma princips”:

“1. Valsts akreditācijas struktūras nekonkurē ar atbilstības novērtēšanas struktūrām.

2. Valsts akreditācijas struktūras nekonkurē ar citām valsts akreditācijas struktūrām.

3. Akreditācijas struktūrām pēc atbilstības novērtēšanas struktūras lūguma ir atļauts darboties pāri dalībvalstu robežām citas dalībvalsts teritorijā tādos apstākļos, kuri noteikti 7. panta 1. punktā, vai, ja to lūdz valsts akreditācijas struktūra saskaņā ar 7. panta 3. punktu, sadarbībā ar šīs dalībvalsts valsts akreditācijas struktūru.”

10 Šīs pašas regulas 7. pantā “Pārrobežu akreditācija” ir noteikts:

“1. Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pieprasa akreditāciju, tā to pieprasa no tās dalībvalsts valsts akreditācijas struktūras, kurā tā veic uzņēmējdarbību [ir reģistrēta], vai no tās valsts akreditācijas struktūras, kuru šī dalībvalsts izmanto saskaņā ar 4. panta 2. punktu.

Tomēr atbilstības novērtēšanas struktūra var pieprasīt akreditāciju pirmajā daļā minētā valsts akreditācijas struktūrā jebkurā no šiem gadījumiem:

a) ja dalībvalsts, kurā tā veic uzņēmējdarbību [ir reģistrēta], nolēmusi neveidot valsts akreditācijas struktūru un tā neizmanto citas dalībvalsts akreditācijas struktūru saskaņā ar 4. panta 2. punktu;

b) ja pirmajā daļā minētā valsts akreditācijas struktūra neveic akreditāciju tām atbilstības novērtēšanas darbībām, kurām vajadzīga akreditācija;

c) ja pirmajā daļā minētā valsts akreditācijas struktūra atbilstīgi 10. pantam nav sekmīgi izturējusi salīdzinošo pārskatīšanu attiecībā uz atbilstības novērtēšanas darbībām, kurām pieprasa akreditāciju.

2. Ja atbilstības novērtēšanas struktūra saņem pieprasījumu atbilstīgi 1. punkta b) vai c) apakšpunktam, tā informē dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību [ir reģistrēta] pieprasījumu iesniegusī atbilstības novērtēšanas struktūra, valsts akreditācijas struktūru. Šādā gadījumā tās dalībvalsts valsts akreditācijas struktūra, kurā ir reģistrēta pieprasījumu iesniegusī atbilstības novērtēšanas struktūra, var piedalīties kā novērotāja.

3. Valsts akreditācijas struktūra var pieprasīt citai valsts akreditācijas struktūrai veikt daļu no novērtēšanas darbībām. Tad akreditācijas sertifikātu izsniedz pieprasījumu iesniegusī struktūra.”

11 Regulas Nr. 765/2008 10. panta “Salīdzinošā pārskatīšana” 1. punktā ir paredzēts:

“Valsts akreditācijas struktūras pakļauj sevi salīdzinošajai pārskatīšanai, ko rīko 14. pantā atzītā struktūra.”

12 Saskaņā ar šīs regulas 11. pantu “Valstu akreditācijas struktūru atbilstības prezumpcija”:

“1. Valsts akreditācijas struktūras, kas pierāda atbilstību attiecīgajā piemērojamajā standartā minētajiem kritērijiem, uz kuriem atsauce publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, pēc veiksmīgas salīdzinošās pārskatīšanas saskaņā ar 10. pantu uzskatāmas par izpildījušām prasības, kas noteiktas 8. pantā.

2. Valsts iestādes atzīst to akreditācijas struktūru pakalpojumu vienlīdzību, kuras ir veiksmīgi īstenojušas salīdzinošo pārskatīšanu saskaņā ar 10. pantu, un, pamatojoties uz iepriekš minēto prezumpciju, ņemot vērā 1. punktu, pieņem šo struktūru akreditācijas sertifikātus un to atbilstības novērtējuma struktūru izdotos apliecinājumus, kuras ir akreditējušas šīs akreditācijas struktūras.”

Itālijas tiesības

- 13 2009. gada 7. jūlija *legge n°88 – Disposizioni per l’adempimento di obblighi derivanti dall’appartenenza dell’Italia alle Comunità europee – Legge comunitaria per il 2008* (Likums Nr. 88, Tiesību normas attiecībā uz pienākumu izpildi, kas Itālijai ir saistoši saistībā ar tās dalību Eiropas Kopienās, 2008. gada Kopienu likums) (2009. gada 14. jūlija *GURI* Nr. 161 un *GURI* kārtējais pielikums Nr. 110, turpmāk tekstā – “Likums Nr. 88/2009”) 40. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Šā panta noteikumus piemēro:

- a) pārtikas nozares uzņēmumiem nepievienotām laboratorijām, kas veic analīzes pārtikas nozares uzņēmumiem paškontroles procedūrās;
- b) pārtikas nozares uzņēmumiem pievienotām laboratorijām, kas veic analīzes paškontroles mērķiem citu pārtikas nozares uzņēmumu vārdā, kuri pieder dažādām juridiskām personām.

2. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā norādītās laboratorijas (turpmāk tekstā – “laboratorijas”) saskaņā ar standartu UNI CEI EN ISO/IEC 17025 attiecībā uz īpašiem testiem vai testēšanas grupām ir jāakreditē akreditācijas iestādei, kas ir atzīta un darbojas saskaņā ar standartu UNI CEI EN ISO/IEC 17011.”

- 14 2010. gada 8. jūlijā tika parakstīts nolīgums, kas saskaņā ar Likuma Nr. 88/2009 40. panta 3. punktu tika noslēgts starp valdību, reģioniem un Trento [*Trente*] un Bolcāno [*Bolzano*] autonomajām provincēm par dokumentu, kurš attiecas uz operacionālo kārtību ierakstīšanai, atjaunināšanai un svītrosānai no saraksta reģionālajos laboratoriju sarakstos, kā arī par vienotu pārbaužu kārtību laboratoriju atbilstības novērtēšanai (2010. gada 30. jūlija *GURI* Nr. 176 un *GURI* kārtējais pielikums Nr. 175). Saskaņā ar šī likuma 1. pantu:

“Šo nolīgumu piemēro:

- a) pārtikas nozares uzņēmumiem nepievienotām laboratorijām, kas veic analīzes pārtikas nozares uzņēmumiem paškontroles procedūrās;
- b) pārtikas nozares uzņēmumiem pievienotām laboratorijām, kas veic analīzes paškontroles mērķiem citu pārtikas nozares uzņēmumu vārdā, kuri pieder dažādām juridiskām personām.”

- 15 Minētā nolīguma 3. pantā “Reģionālie laboratoriju saraksti” ir noteikts:

“1. Reģioni un Trento un Bolcāno autonomās provinces šajā nolūkā izveidotajos sarakstos ieraksta laboratorijas, kas atrodas to teritorijā:

- a) kas atbilst 2. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
- b) kas vēl nav akreditētas saskaņā ar 2. panta 1. punktu, bet ir iesniegušas pierādījumus par akreditācijas procedūras uzsākšanu saistībā ar attiecīgajiem testiem vai testēšanas grupām. Šādā gadījumā akreditācija ir jāiegūst vēlākais 18 mēnešu laikā no pieteikuma nosūtīšanas reģionam vai autonomajai provincei.

2. Šā panta 1. punktā paredzētā ierakstīšana ļauj veikt šajā nolīgumā minēto darbību visā valsts teritorijā un ir spēkā tik ilgi, kamēr saglabājas nosacījumi, pamatojoties uz kuriem tā ir tikusi veikta.

Reģioni un autonomās provinces nodrošina šajā pantā paredzēto sarakstu publicēšanu vismaz reizi gadā un nosūta to kopiju Veselības ministrijai, lai to publicētu valsts sarakstā šīs pašas ministrijas tīmekļvietnē.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 16 Kopš 2014. gada laboratorija *Caracciolo* veic Itālijā darbības, kas paredzētas atbilstības novērtēšanas struktūrām pārtikas nozares uzņēmumu paškontroles procedūru jomā, pamatojoties uz *PJLA* izsniegtu akreditāciju.
- 17 Pēc tam, kad *Accredia – Ente Italiano di Accreditamento* (turpmāk tekstā – “*Accredia*”), kas ir vienīgā valsts akreditācijas struktūra Itālijā, 2012. gadā iesniedza akreditācijas pieteikumu, laboratorija *Caracciolo* uz laiku tika ierakstīta Sicīlijas reģiona akreditēto laboratoriju sarakstā minēto uzņēmumu izvērtēšanas un analīzes darbībām. Tā kā *Accredia* akreditācijas procedūra netika pabeigta, minētā laboratorija tika svītrotā no 2017. gadā akreditēto laboratoriju reģionālā saraksta ar Sicīlijas reģiona lēmumu, ar kuru tika atjaunināts šis saraksts.
- 18 Laboratorija *Caracciolo* par šo lēmumu cēla prasību *Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia* (Sicīlijas reģiona Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija), apgalvojot, ka tai ir akreditācija, ko *PJLA* ir izsniegusi saskaņā ar standartu UNI CEI EN ISO/IEC 17011, kā tas ir prasīts Likuma Nr. 88/2009 40. panta 1. un 2. punktā. Šī laboratorija uzskata, ka *PJLA* akreditācijas darbība ir jāuzskata par līdzvērtīgu *Accredia* veiktajai darbībai.
- 19 Ar 2017. gada 10. jūlija rīkojumu par pagaidu noregulējumu šī tiesa izdeva rīkojumu par laboratorijas *Caracciolo* pagaidu ierakstīšanu reģionālajā sarakstā.
- 20 *Accredia* par šo rīkojumu iesniedza apelācijas sūdzību *Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione Siciliana* (Sicīlijas reģiona Administratīvās tiesvedības padome, Itālija), kura ar 2017. gada 29. septembra rīkojumu atcēla rīkojumu par pagaidu noregulējumu.
- 21 *Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia* (Sicīlijas Reģionālā administratīvā tiesa), no jauna izskatot strīdu, noraidīja laboratorijas *Caracciolo* prasību, pamatojot ar to, ka, ņemot vērā Savienības tiesiskajā regulējumā un to transponējošajā Itālijas tiesiskajā regulējumā izvirzītos sabiedrības veselības aizsardzības mērķus, laboratorijām, lai saņemtu akreditāciju, ir jāiesniedz pieteikums valsts akreditācijas struktūrā. Šīs tiesa ieskatā – tā kā Itālijas tiesību aktos *Accredia* ir norādīta kā vienīgā valsts akreditācijas struktūra Regulas Nr. 765/2008 izpratnē, šai struktūrai esot ekskluzīva kompetence izsniegt akreditācijas sertifikātus Itālijā.
- 22 Laboratorija *Caracciolo* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā. Tā apgalvoja, ka, piešķirot šādu kompetenci *Accredia*, tiek pārkāpts LESD 56. pants par pakalpojumu sniegšanas brīvību, LESD 102. pants par brīvas konkurences principu, kā arī vienlīdzības un nediskriminācijas principi, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 20. un 21. pantā.
- 23 Laboratorija *Caracciolo* arī norādīja, ka *PJLA* un *Accredia* kā *International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC)* locekles saistībā ar darbību tajā ir parakstījušas savstarpējas atzīšanas nolīgumu, uz ko attiecas viens un tas pats tehniskais regulējums. Līdz ar to – tā kā, šīs laboratorijas ieskatā, Regula Nr. 765/2008 neliedz piemērot Itālijas speciālos tiesību aktus, proti, Likuma Nr. 88/2009 40. pantu, kas akreditācijas nolūkā laboratorijām ļaujot vērsties pie citas struktūras, nevis *Accredia*, *PJLA* veicot darbību, kas ir līdzvērtīga *Accredia* darbībai, un esot likumīgi akreditējusi laboratoriju *Caracciolo*.

- 24 Iesniedzējtiesa nepiekrīt laboratorijas *Caracciolo* piedāvātajai interpretācijai. Šī tiesa uzskata, ka Itālijas tiesības atbilst Regulai Nr. 765/2008, jo tajās ir paredzēts, ka akreditāciju var piešķirt tikai *Accredia*. Tomēr tā uzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir vajadzīgs it īpaši tādēļ, lai noskaidrotu, vai tāda valsts tiesību normu interpretācija, kas pieļautu, ka akreditācijas darbību veic cita struktūra, nevis *Accredia*, ir saderīga ar Regulu Nr. 765/2008 un vai ar šo regulu trešās valstīs reģistrētām struktūrām, ciktāl tās sniedz atbilstošas profesionālas garantijas, ir atļauts veikt pamatlietā aplūkoto akreditācijas darbību. Noliecdošas atbildes gadījumā šī tiesa jautā par minētās regulas spēkā esamību, ņemot vērā LESD 56. un 102. pantu, kā arī Hartas 20. un 21. pantu, ciktāl akreditācijas darbība ir rezervēta tikai vienai valsts struktūrai.
- 25 Šādos apstākļos *Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione Siciliana* (Sicīlijas reģiona Administratīvās tiesvedības padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Regula (EK) Nr. 765/2008 nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu (kā Likuma Nr. 88/2009 40. pants), kas tiek interpretēts tādējādi, ka ar to tiek pieļauts, ka akreditāciju var veikt struktūras, kuru juridiskā adrese nav kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm – un tātad nevēršoties vienīgajā akreditācijas struktūrā –, ja šādas struktūras tomēr nodrošina atbilstību UNI CEI EN ISO/IEC 17025 un UNI CEI EN ISO/IEC 17011 standartiem un apliecina, tostarp izmantojot savstarpējas atzišanas nolīgumus, ka tām ir Regulā Nr. 765/2008 minētās “vienas struktūras” kvalifikācijai būtībā pielīdzināma kvalifikācija?
- 2) Vai, ņemot vērā LESD 56. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantu, kā arī LESD 102. pantu, ar Regulu (EK) Nr. 765/2008 – tā kā ar to, izmantojot “vienas struktūras” sistēmu, valsts līmenī būtībā ir izveidots akreditācijas monopols – tiek pārkāpti Eiropas Savienības primāro tiesību principi un it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvības un nediskriminācijas principi, atšķirīgas attieksmes aizliegums, kā arī konkurences tiesību normas, kuras aizliedz monopolu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

- 26 Ir jānorāda, ka, pat ja uzdotie jautājumi formāli neattiecas uz kādas konkrētas normas interpretāciju Regulā Nr. 765/2008, šāds apstāklis neliedz Tiesai sniegt visus Savienības tiesību interpretācijas elementus, kas var būt noderīgi pamatlīetas izspriešanai. Šajā ziņā Tiesai no visas valsts tiesas iesniegtās informācijas, tostarp no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma, ir tiesības izdalīt tos Savienības tiesību elementus, kuriem ir nepieciešama interpretācija, ņemot vērā strīda priekšmetu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 7. novembris, K.H.K. (Kontu apķīlāšana), C-555/18, EU:C:2019:937, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Šajā ziņā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesas šaubas būtībā attiecas uz minētās regulas II nodaļas “Akreditācija” normu, it īpaši tās 4. panta 1. un 5. punkta, kā arī 7. panta 1. punkta, interpretāciju un spēkā esamību. Līdz ar to uzdotie jautājumi ir jāpārformulē tā, lai atspoguļotu šos apsvērumus.

Par pirmo jautājumu

- 28 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 765/2008 4. panta 1. un 5. punkts, kā arī 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts tiesiskā regulējuma interpretācija, saskaņā ar kuru akreditācijas darbību var veikt arī citas struktūras, kas nav vienīgā valsts

akreditācijas struktūra šīs regulas izpratnē un kuru juridiskā adrese ir trešā valstī, ja šīs struktūras garantē, ka tiek ievēroti starptautiskie standarti, un pierāda, tostarp izmantojot savstarpējas atzišanas nolīgumus, ka tām ir minētajai vienīgajai akreditācijas struktūrai līdzvērtīga kvalifikācija.

- 29 Vispirms jānorāda, ka Regulas Nr. 765/2008 2. panta 11. punktā “valsts akreditācijas struktūra” ir definēta kā “vienīgā struktūra dalībvalstī, kura veic akreditāciju, pamatojoties uz minētās valsts piešķirtajām pilnvarām”.
- 30 Saskaņā ar šīs regulas 4. panta 1. punktu katra dalībvalsts izraugās vienu valsts akreditācijas struktūru. Šī 4. panta 5. punktā ir paredzēts, ka gadījumā, ja akreditāciju neveic pašas valsts iestādes tieši, dalībvalsts uztic šo valsts varas darbību valsts struktūrai un to oficiāli atzīst.
- 31 Regulas Nr. 765/2008 7. pantā ir paredzēta pārrobežu akreditācijas kārtība. Šīs tiesību normas 1. punktā ir noteikts, ka atbilstības novērtēšanas struktūrām ir jālūdz akreditācija valsts akreditācijas struktūrai, ko iecēlusi dalībvalsts, kurā tās ir reģistrētas. Saskaņā ar šī paša punkta a)–c) apakšpunktu no šī noteikuma var atkāpties, ja atbilstības novērtēšanas struktūras reģistrācijas dalībvalstī nav izveidota neviena valsts akreditācijas struktūra vai ja runa ir par darbībām, kuru veikšanai valsts akreditācijas struktūra nevar piešķirt akreditāciju saskaņā ar šīs regulas normām.
- 32 No šo tiesību normu interpretācijas, lasot tās kopsakarā, izriet, ka katrai dalībvalstij ir pienākums izraudzīties vienu valsts akreditācijas struktūru un ka atbilstības novērtēšanas struktūrām principā ir jālūdz, lai šī struktūra tām piešķirtu akreditāciju. Izņemot minētā 7. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētos izņēmumus, minētās tiesību normas tādā veidā neļauj atbilstības novērtēšanas struktūrai iesniegt akreditācijas pieteikumu valsts akreditācijas struktūrā, kas nav dalībvalsts, kurā tā ir reģistrēta, valsts akreditācijas struktūra. Šīs pašas tiesību normas neļauj arī atbilstības novērtēšanas struktūrai iegūt akreditāciju no trešā valstī reģistrētas struktūras, lai varētu veikt darbību Savienības teritorijā.
- 33 Jānorāda, ka iepriekšējā punktā sniegto interpretāciju apstiprina konteksts, kurā iekļaujas Regulas Nr. 765/2008 4. panta 1. un 5. punkts, kā arī 7. panta 1. punkts.
- 34 Tādējādi no minētās regulas 15. apsvēruma izriet, ka dalībvalstīm nebūtu jāuztur vairāk kā viena valsts akreditācijas struktūra un būtu jānodrošina, ka šī struktūra ir organizēta tā, ka saglabājas tās darbības objektivitāte un neitralitāte. Turklāt saskaņā ar šo pašu apsvērumu šīs struktūras savu uzdevumu izpildē ir uzskatāmas par tādām, kas pārstāv valsts varu, neatkarīgi no to juridiskā statusa.
- 35 Regulas Nr. 765/2008 6. pantā par akreditāciju turklāt ir paredzēts, ka konkurences aizlieguma princips ir piemērojams novērtēšanas struktūrām un akreditācijas struktūrām. Turklāt pēdējam minētajam ir jāievēro šīs regulas 8. pantā paredzētās prasības, tostarp neatkarība, objektivitāte, neitralitāte, kā arī komerciāla spiediena un interešu konflikta neesamība.
- 36 Šī sprieduma 32. punktā minēto interpretāciju apstiprina arī minētās regulas teleoloģiskā interpretācija.
- 37 No šīs regulas 1. panta 1. un 2. punkta, lasot tos kopsakarā ar tās 1. apsvērumu, izriet, ka minētajā regulā ir paredzēti noteikumi par to, kā organizē un veic akreditāciju novērtēšanas iestādes, kuru uzdevums ir veikt atbilstības novērtēšanas uzdevumus, lai nodrošinātu, ka produkti, uz kuriem attiecas preču brīva aprīte Savienībā, atbilst prasībām, kas nodrošina augsta līmeņa aizsardzību sabiedrības interesēm, piemēram, veselībai un drošībai kopumā, veselībai un drošībai darbavietā, patērētāju aizsardzībai un vides un sabiedrības drošības aizsardzībai.
- 38 Proti, saskaņā ar Regulas Nr. 765/2008 9. apsvērumu akreditācijas īpašā vērtība ir tāda, ka tā nodrošina tehniski kompetentu autoritatīvu apliecinājumu struktūrām, kuru uzdevums ir nodrošināt atbilstību piemērojamajām prasībām.

- 39 Šīs regulas 12. un 13. apsvērumā arī ir precizēts, ka akreditācija, kas tiek organizēta pārskatāmi, lai nodrošinātu, ka atbilstības sertifikātiem ir nepieciešamais uzticēšanās līmenis, Savienības valstu iestādēm būtu jāuzskata par vēlamu līdzekli, ar kuru var pierādīt atbilstības novērtēšanas struktūru tehnisko kompetenci. Saistošo noteikumu, kuri ir akreditācijas sistēmas pamatā, mērķis ir stiprināt dalībvalstu uzticēšanos to attiecīgo atbilstības novērtēšanas struktūru kompetencei un līdz ar to šo struktūru izsniegtajiem sertifikātiem un pārbaūžu protokoliem, tādējādi arī stiprinot savstarpējas atzišanas principu.
- 40 Kā izriet no šīs pašas regulas 20. apsvēruma, šīs sistēmas mērķis ir novērst jebkādu vairārkārtēju akreditāciju, veicināt akreditācijas sertifikātu pieņemšanu un atzišanu un veikt akreditēto atbilstības novērtēšanas struktūru efektīvu uzraudzību.
- 41 Lai sasniegtu Regulā Nr. 765/2008 paredzētos mērķus, proti, lai nodrošinātu, ka produkti atbilst prasībām, kuras garantē augstu sabiedrības interešu aizsardzības līmeni, Savienības likumdevējs tādējādi ir paredzējis noteikumus, kas reglamentē akreditāciju, tostarp attiecībā uz tās struktūras raksturu un darbību, kurai ir uzticēts šis uzdevums, vai attiecībā uz atbilstības sertifikātu izsniegšanu un to savstarpējo atzišanu, kuru mērķis ir nodrošināt nepieciešamo uzticēšanos šīm iestādēm. Šajā ziņā nosacījuma par valsts akreditācijas struktūru, kas izraudzītas katrā dalībvalstī, vienotību mērķis ir nodrošināt iepriekš izklāstīto mērķu īstenošanu, it īpaši minētajā regulā paredzēto akreditēto atbilstības novērtēšanas struktūru efektīvu uzraudzību.
- 42 Šo Regulas Nr. 765/2008 4. panta 1. un 5. punkta, kā arī 7. panta 1. punkta interpretāciju nevar atspēkot iesniedzējtiesas norādītais fakts, ka trešās valsts akreditācijas struktūrai var būt kvalifikācija, kas apliecina, ka ir ievēroti starptautiskie standarti, lai veiktu akreditācijas darbību un noslēgtu savstarpējas atzišanas nolīgumus saistībā ar tādu starptautisku asociatīvo organizāciju kā – konkrētajā gadījumā – *ILAC* darbību.
- 43 Proti, kā būtībā norāda Spānijas valdība un Polijas valdība, pievienošanās šādam savstarpējas atzišanas nolīgumam neļauj garantēt, ka akreditācijas struktūra atbilst Regulā Nr. 765/2008 paredzētajām prasībām. Protams, *ILAC* savstarpējas atzišanas nolīguma parakstītājiem ir jāpierāda, ka tie atbilst ISO starptautiskajiem standartiem attiecībā uz atbilstības novērtēšanas struktūru akreditācijas struktūrām izvirzītajām prasībām, kā arī papildu prasībām, it īpaši attiecībā uz pieredzi. Tomēr šīs prasības neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, it īpaši attiecībā uz to, ka saskaņā ar tās 4. panta 5. punktu šīs valsts akreditācijas struktūras veic valsts varas darbību, ievērojot šīs regulas 8. pantā uzskaitītās prasības, it īpaši neatkarību, neitralitāti un kompetenci.
- 44 Turklāt *ILAC* savstarpējas atzišanas nolīgums attiecas uz nolīguma parakstītāju akreditēto iestāžu izdoto atbilstības sertifikātu atzišanu, lai atvieglotu starptautisko tirdzniecību, nevis uz valsts akreditācijas struktūru kvalifikācijas līdzvērtību atbilstoši Regulas Nr. 765/2008 11. panta 2. punktam.
- 45 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 765/2008 4. panta 1. un 5. punkts, kā arī 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts tiesiskā regulējuma interpretācija, saskaņā ar kuru akreditācijas darbību var veikt struktūras, kas nav vienīgā valsts akreditācijas struktūra šīs regulas izpratnē un kuru juridiskā adrese ir trešā valstī, pat ja šīs struktūras garantē starptautisko standartu ievērošanu un pierāda, tostarp izmantojot savstarpējas atzišanas nolīgumus, ka tām ir līdzvērtīga kvalifikācija tai, kāda ir minētajai vienīgajai akreditācijas struktūrai.

Par otro jautājumu

- 46 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā lūdz Tiesu izvērtēt Regulas Nr. 765/2008 II nodaļas normu spēkā esamību, ņemot vērā LESD 56. un 102. pantu, kā arī Hartas 20. un 21. pantu, ciktāl tajos ir paredzēts, ka akreditācijas darbību ekskluzīvi veic viena valsts struktūra šīs regulas izpratnē.

- 47 Vispirms, runājot par tiesību normām par pakalpojumu sniegšanas brīvību, pirmkārt, ir jānorāda, ka LESD 56. pants prasa ne tikai jebkādas diskriminācijas novēršanu attiecībā uz citā dalībvalstī reģistrētu pakalpojumu sniedzēju tā pilsonības dēļ, bet arī jebkādu ierobežojumu pakalpojumu sniegšanas brīvībai atcelšanu, pat ja šis ierobežojums ir vienādi piemērojams gan valsts, gan citu dalībvalstu pakalpojumu sniedzējiem, kas ir reģistrēti citā dalībvalstī, kurā tie likumīgi sniedz līdzīgus pakalpojumus, ja ar šādu ierobežojumu aizliedz, apgrūtina vai padara mazāk pievilcīgu pakalpojumu sniedzēja darbību (spriedums, 2019. gada 11. decembris, *TV Play Baltic*, C-87/19, EU:C:2019:1063, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 48 Otrkārt, saskaņā ar Tiesas judikatūru šāds ierobežojums tomēr var tikt pieļauts kā atkāpes pasākumi sabiedriskās kārtības, valsts drošības un sabiedrības veselības apsvērumu dēļ, kuri ir skaidri paredzēti LESD 51. un 52. pantā un kuri ir piemērojami arī pakalpojumu sniegšanas brīvības jomā atbilstoši LESD 62. pantam, vai, ja šī tiesību norma tiek piemērota nediskriminējoši, ir attaisnots ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem (spriedums, 2016. gada 28. janvāris, *Laezza*, C-375/14, EU:C:2016:60, 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt saskaņā ar LESD 51. panta formulējumu no tiesību normas par pakalpojumu sniegšanas brīvību attiecībā uz ieinteresēto dalībvalsti piemērošanas ir izslēgtas darbības, kas šajā valstī ir saistītas ar valsts varas īstenošanu.
- 49 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 765/2008 4. panta 1. un 5. punktu katra dalībvalsts izraugās vienu valsts struktūru, lai tā kā valsts varas darbību veiktu akreditācijas darbību, un tai piešķir formālu atzišanu. Šīs regulas 2. panta 11. punktā šajā ziņā ir precizēts, ka par akreditāciju atbildīgā struktūra iegūst savas pilnvaras no to izraudzījušās dalībvalsts.
- 50 No Regulas Nr. 765/2008 4. panta 7. punkta, kā arī 6. un 8. panta izriet, ka akreditācijas struktūras nevar nedz veikt komerciāla rakstura darbības, nedz konkurēt ar citām atbilstības novērtēšanas vai akreditācijas struktūrām un tām ir jāpilda savas funkcijas bez peļņas gūšanas mērķa. Tām ir jārikojas pilnīgi neatkarīgi un absolūti neitrāli, un tām ir ekskluzīva kompetence tās dalībvalsts teritorijā, kurā tās ir reģistrētas, lai veiktu akreditācijas darbību, ko tām ir uzticējusi šī valsts, izņemot šīs regulas 7. pantā stingri reglamentētos gadījumus, kad var piesaistīt citu valsts akreditācijas struktūru.
- 51 Tāpat ir jānorāda, ka valsts akreditācijas struktūrām, kā izriet no Regulas Nr. 765/2008 5. panta, ir lēmumu pieņemšanas pilnvaras, kā arī kontroles un sankciju pilnvaras, kas ir to elementu skaitā, kuri jāņem vērā, lai noteiktu, vai darbība ir saistīta ar valsts varas prerogatīvu īstenošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 7. maijs, *Rina*, C-641/18, EU:C:2020:349, 45.–49. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 52 Tādējādi, akreditācijas darbība ir tieša un konkrēta dalība valsts varas īstenošanā LESD 51. panta izpratnē, kas neietilpst Līguma noteikumu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību piemērošanas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 12. decembris, *SOA Nazionale Costruttori*, C-327/12, EU:C:2013:827, 50. un 51. punkts).
- 53 No šī sprieduma 47.–52. punkta izriet, ka Regulas Nr. 765/2008 II nodaļas noteikumi par akreditāciju nevar būt pretrunā LESD 56. pantam, jo akreditācijas darbība, kas tiek veikta saskaņā ar Regulu Nr. 765/2008, ir saistīta ar valsts varas prerogatīvu īstenošanu.
- 54 Turpinot – saskaņā ar LESD 102. panta 1. punktu ar iekšējo tirgu nesaderīga un aizliegta ir viena vai vairāku uzņēmumu, kam ir dominējošs stāvoklis iekšējā tirgū vai būtiskā tā daļā, šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, ciktāl tā var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm. Tādējādi ir jānosaka, vai valsts akreditācijas struktūras var tikt kvalificētas kā “uzņēmums” minētās tiesību normas izpratnē.
- 55 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka uzņēmuma jēdziens ietver jebkuru vienību, kas veic saimniecisku darbību, un ka saimnieciska darbība ir jebkura darbība, kas ietver preču un pakalpojumu piedāvāšanu noteiktā tirgū (spriedums, 2012. gada 19. decembris, *Mitteldeutsche Flughafen* un *Flughafen Leipzig-Halle*/Komisija, C-288/11 P, EU:C:2012:821, 50. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 56 Saskaņā ar Tiesas judikatūru darbībām, kuras attiecas uz valsts varas pilnvaru īstenošanu, nav saimnieciska rakstura, kas pamatotu LESD konkurences tiesību normu piemērošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *MOTOE*, C-49/07, EU:C:2008:376, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 57 Attiecībā uz ietekmi, kāda uz attiecīgās vienības kvalificēšanu par uzņēmumu var būt apstāklim, ka akreditācijas darbībai nav peļņas gūšanas mērķa, ir jānorāda, ka Tiesa ir precizējusi, ka noteicošais elements šajā ziņā ir tas, ka preču un pakalpojumu piedāvāšana nekonkurē ar citu tirgus dalībnieku piedāvājumu, kuru mērķis ir gūt peļņu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *MOTOE*, C-49/07, EU:C:2008:376, 27. punkts).
- 58 Šajā gadījumā no Regulas Nr. 765/2008 4. panta 5. un 7. punkta un 6. panta, lasot tos kopā ar tās 15. apsvērumu, izriet, ka valsts akreditācijas struktūra veic valsts varas darbību, neņemot vērā jebkādas komerciālus apstākļus, ka tā veic savas funkcijas bez peļņas gūšanas mērķa un ka šai akreditācijas darbībai ir jāatbilst konkurences aizlieguma principam. Šādos apstākļos šādu struktūru nevar uzskatīt par “uzņēmumu” Savienības tiesību izpratnē un līdz ar to uz to nevar attiekties tiesību normas par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizliegumu.
- 59 Visbeidzot, otrā jautājuma daļas par Regulas Nr. 765/2008 II nodaļas normu spēkā esamību, ņemot vērā Hartas 20. un 21. pantu, kuros ir nostiprināts vienlīdzības princips un nediskriminācijas princips, pieņemamību Tiesai iesniegtajos rakstveida apsvērumos apstrīd Spānijas un Austrijas valdības, jo iemesli, kuru dēļ iesniedzējtiesa uzskata, ka šīs tiesību normas nav ievērotas, neizrietot no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu. Eiropas Savienības Padome piekrīt šai analīzei, tomēr neapstrīd šīs otrā jautājuma daļas pieņemamību.
- 60 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai ar Regulu Nr. 765/2008 ir ieviesta valsts akreditācijas struktūru diskriminācija, jo ar to tiek izslēgts, ka atbilstības novērtēšanas struktūra lūdz to akreditēt citai akreditācijas struktūrai, kas nav tās reģistrācijas dalībvalsts izraudzīta akreditācijas struktūra.
- 61 Šajā ziņā ir jāatgādina – lai gan Savienības regulu administratīvā īstenošana ir jāveic valsts iestādēm, Savienības tiesībās garantētā tiesību aizsardzība tiesā ietver attiecīgo personu tiesības netieši apstrīdēt šo regulu tiesiskumu valsts tiesā un likt tai uzdot Tiesai prejudiciālus jautājumus (spriedumi, 1991. gada 21. februāris, *Zuckerfabrik Süderdithmarschen* un *Zuckerfabrik Soest*, C-143/88 un C-92/89, EU:C:1991:65, 16. punkts, kā arī 1995. gada 9. novembris, *Atlanta Fruchthandelsgesellschaft* u.c. (I), C-465/93, EU:C:1995:369, 20. punkts). Tātad arī šī prejudiciālā jautājuma daļa ir pieņemama.
- 62 Tomēr, ņemot vērā šī sprieduma 47.–59. punktā norādītos iemeslus, kas saskaņā ar LESD 56. un 102. pantu pamato to Regulas Nr. 765/2008 normu spēkā esamību, kurās ir paredzēts, ka akreditācijas darbību ekskluzīvi veic viena valsts struktūra, nevar lietderīgi atsaukties uz Hartas 20. un 21. pantu, lai apstrīdētu atbilstības novērtēšanas struktūru principiālo pienākumu saņemt akreditāciju no šīs struktūras, kurai tās reģistrācijas dalībvalstī piemīt valsts varas prerogatīvas.
- 63 Ievērojot iepriekš minēto, ir jāsecina, ka otrā jautājuma izvērtējumā nav atklājies neviens apstāklis, kas, ņemot vērā LESD 56. pantu un 102. pantu, kā arī Hartas 20. un 21. pantu, varētu ietekmēt Regulas Nr. 765/2008 II nodaļas normu spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 64 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 339/93, 4. panta 1. un 5. punkts un 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts tiesiskā regulējuma interpretācija, saskaņā ar kuru akreditācijas darbību var veikt struktūras, kas nav vienīgā valsts akreditācijas struktūra šīs regulas izpratnē un kuru juridiskā adrese ir trešā valstī, pat ja šīs struktūras garantē starptautisko standartu ievērošanu un pierāda, tostarp izmantojot savstarpējas atzišanas nolīgumus, ka tām ir līdzvērtīga kvalifikācija tai, kāda ir minētajai vienīgajai akreditācijas struktūrai.
- 2) Otrā prejudiciālā jautājuma izvērtējumā nav atklājies neviens apstāklis, kas, ņemot vērā LESD 56. pantu un 102. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantu, varētu ietekmēt Regulas Nr. 765/2008 II nodaļas normu spēkā esamību.

[Paraksti]